

Klemens Macewicz

Lasowice Małe, pow. Olesno

Informator Archeologiczny : badania 7, 96

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LASOWICE MAŁE, pow. Olesno

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Klemens Macewicz.
Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań, Cmentarzysko ciałopalne i szkieletowe kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Podjęto jednodniowe prace zabezpieczające na stanowisku położonym w odległości około 200 m na południowy zachód od wsi, niszczonej "dziką" eksploatacją kruszywa. Stwierdzono zniszczenie jednego grobu ciałopalnego / nr 13/ a szczątki jego w postaci fragmentów ceramiki, spalonych kości i kamieni z bruku rozrzucone były przy południowej części wkopu. Drugi grób / nr 14/ zaciował się jedynie w swojej wschodniej części. Jama grobowa wystąpiła na głębokości 25 cm, tuż pod warstwą orną. W wypełnisku jej tkwiły fragmenty naczyń, szczątki kostne i kamienie ze śladami przepalenia, jest to grób ciałopalny jamowy, bezpopielnicowy.

ŁÓDŹ - RUDA PABIANICKA

Stanowisko 5

patrz

epoka brązu

ŁUBOWICE, pow. Racibórz

Stanowisko 1

Instytut Archeologii

Uniwersytetu Jagiellońskiego
Prezydium PRN w Raciborzu

Badania prowadzili : mgr Jan Chochorowski
i mgr Urszula Maj. Finansowało PPRN w
Raciborzu. Kontynuacja badań z 1970 r. Grodzisko kultury łużyckiej, osada z młodszej epoki kamienia, ślady osadnictwa średniowiecznego.

Prace ratownicze prowadzono głównie w rejonie żwirowni oraz w wykopie budowlanym, który wykonany został na terenie majdanu grodziska. Odkryto i przebadano kilka jam odpadowych zawierających m.in. ceramikę kultury łużyckiej oraz dwie duże jamy datowane na młodszą epokę kamienia.

Badania koncentrowały się przede wszystkim w północno-zachodniej części grodziska, gdzie rozpoczęto prace zmierzające głównie do rozwiązania problemu chronologii wału. Uzyskano profil wału o konstrukcji ziemnej, wzmocnionej centralnie położonym w obrębie nasypu rzędem pali, które stanowiły szkielet konstrukcji plecionkowej.